

Dosarul nr. 2ra-1419/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) C. Roșca
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Valeriu Gandrabur în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Rodos-Prim”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rodos-Prim” împotriva Companiei de Asigurări „Moldasig” Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Furtună Mihail și Vitalie Dumbravă, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 martie 2017 SRL „Rodos-Prim”, reprezentată de avocatul Valeriu Gandrabur, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva CA „Moldasig” SA, intervenient accesoriu Furtună Mihail, prin care a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare în sumă de 300 953,50 de lei, a sumei de 21 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a sumei de 10 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 27 august 2016, în apropierea or. Râșcani, traseul M-14 km 123, a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilelor de model „Toyota Hilux”, cu n/î xxxxx, ce aparținea la momentul survenirii cazului asigurat cu drept de proprietate reclamantei SRL „Rodos-Prim”, „Nissan Xtrail” cu n/î xxxxx și „Citroen Jumpy”, cu n/î xxxxx, care la momentul survenirii accidentului rutier, era tractat de mijlocul de transport de model „Ford Transit”, cu n/î xxxxx.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 488512 din 7 septembrie 2016 și a deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Vitalie Dumbravă, conducătorul mijlocului de transport de model „Citroen Jumpy”, cu n/î xxxxx, fapta acestuia fiind încadrată în baza prevederilor art. 242 alin. (2) Cod contravențional.

Conducătorul mijlocului de transport „Ford Transit”, cu n/î xxxxx, Mihail Furtună era asigurat de răspundere civilă obligatorie la CA „Moldasig” SA, fapt confirmat prin polița de asigurare RCA nr. RCAI 1881157, valabilă la momentul producerii accidentului rutier, din care motive la 6 octombrie 2016 CA „Moldasig” SA, asiguratul Mihail Furtună și reclamanta SRL „Rodos-Prim” au întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. D/RCA/16-1906 survenite în urma cazului asigurat produs la 27 august 2016.

Însă, după examinarea bunului avariat, la 22 februarie 2017, compania de asigurări a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare, astfel, fiind antrenat expertul independent pentru constatarea pagubelor, și anume SRL „Exauto-Plus”.

La 6 octombrie 2016, SRL „Exauto-Plus” a întocmit actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2470/10A, în temeiul căruia s-a constatat că mijlocul de transport de model „Toyota Hilux”, cu n/î xxxxx are deteriorări și pentru lichidarea lor sunt necesare o serie de lucrări cuprinse în act, iar la 12 octombrie 2016 a întocmit raportul de evaluare a pagubei nr. 2470/10A, prin care s-a constatat că, valoarea pieselor deteriorate constituie 252 307,96 de lei, costul materialelor necesare pentru recondiționarea autovehiculului constituie 5 175,54 de lei, valoarea manoperei constituie 43 470 de lei, în total valoarea prejudiciului material cauzat SRL „Rodos-Prim” constituind 300 953,50 de lei.

S-a invocat că deoarece conducătorul mijlocului de transport „Ford Transit”, cu n/î xxxxx, Mihail Furtună tracta mijlocul de transport de model „Citroen Jumpy”, cu n/î xxxxx, care a fost recunoscut culpabil de cauzarea prejudiciului material, sarcina achitării despăgubirii de asigurare în mărime de 300 953,50 de lei revine în exclusivitate asiguratorului CA „Moldasig” SA.

Prin încheierea protocolară din 24 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în calitate de intervenient accesoriu, în proces s-a atras Vitalie Dumbravă.

Prin hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Rodos-Prim” împotriva CA „Moldasig” SRL, intervenienți accesorii Furtună Mihail și Vitalie Dumbravă, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a constatat că la 27 august 2016, în momentul producerii accidentului rutier, automobilul condus de Vitalie Dumbravă a fost tractat de către automobilul de model Ford Tranzit, cu n/î xxxxx, condus de Mihail Furtună, ce avea încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă cu CA „Moldasig” SA.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI03 488512 din 7 septembrie 2016, vinovat în producerea accidentului și, respectiv a contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, a fost recunoscut conducătorul automobilului de marca „Citroen Jumpy”, cu n/î xxxxx, Vitalie Dumbravă.

Prin urmare, având în vedere faptul că, vinovăția persoanei asigurate de către CA „Moldasig” SA, a conducătorului Mihail Furtună, nu a fost demonstrată, nefiind administrate în acest sens careva probe, prin decizia agentului constator din 7 septembrie 2016 fiind stabilită vinovăția unei alte persoane, decât celei asigurate de către CA „Moldasig”, instanța a conchis că CA „Moldasig” nu poate fi obligată de a achita despăgubirea de asigurare reclamantei SRL „Rodos-Prim”.

Or, la caz, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 15 alin. (1) în coroborare cu art. 15 alin. (5) și (7) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (în vigoare la momentul încheierii contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto între Furtună Andrei și SA „Moldasig” din 4 noiembrie 2015.

Având în vedere raționamentele reținute, prima instanță a respins și celelalte cerințe subsecvente.

La 16 august 2019, SRL „ Rodos-Prim”, reprezentată de avocatul Valeriu Gandrabur, a contestat-o cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, -a respins apelul declarat de avocatul Valeriu Gandrabur în interesele SRL „Rodos-Prim” și s-a menținut hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că soluția instanței de fond este corectă deoarece a fost depusă de o persoană ce nu deține un drept legal în acest sens.

În acest sens, Colegiul instanței de apel a stabilit că conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 488512 din 7 septembrie 2016, conducătorul automobilului de marca „Citroen Jumpy”, cu n/î xxxxx, Vitalie Dumbravă a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, or, Vitalie Dumbravă nu a respectat distanța dintre automobile, tamponându-se cu automobilul de model „Nissan Xtrail”, n/î xxxxx, iar acesta s-a tamponat în automobilul „Toyota Hilux” cu numărul de înmatriculare xxxxx.

La fel instanța de apel a reținut că la momentul producerii accidentului rutier automobilul condus de Vitalie Dumbravă era tractat de automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î xxxxx, condus de Mihail Furtună, ultimul având încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă cu CA „Moldasig” SA.

La cererea persoanei păgubite SRL „Rodos-Prim” privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare, a fost deschis dosarul de daună nr. D/RCA/16-1906, iar 6 octombrie 2016 a fost întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor nr. D/RCA/16-1906. La 25 octombrie 2016 a fost efectuat actul de evaluare cost-reparație, potrivit căruia s-a constatat că, valoarea prejudiciului material cauzat constituie suma de 300 953,50 de lei.

La fel, Colegiul instanței de apel a remarcat că la data producerii accidentului SRL „Rodos-Prim” nu era proprietar al mijlocului de transport, deținându-l doar în posesie, în temeiul contractului de leasing, proprietar al automobilului fiind SRL „Raiffeisein Leasing”.

Astfel, cu referire la prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 6 paragraf 1 CEDO, instanța de apel a menționat că de dreptul adresării cu acțiune în instanță pentru repararea prejudiciului cauzat de 27 august 2016 urmare a producerii accidentului rutier automobilului de model „Toyota Hilux”, cu n/î xxxxx, inclusiv și prin adresarea către compania de asigurări, o dispunea doar proprietarul mijlocului de transport, adică SRL „Raiffeisein Leasing”, proprietar al automobilului la acel moment.

La 17 august 2020, SRL „Rodos-Prim” reprezentată de avocatul Valeriu Gandrabur, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admis și să fie încasate de la CA „Moldasig” SRL în beneficiul SRL „Rodos-Prim” suma de 300 953,50 de lei cu titlu de prejudiciu material (despăgubire de asigurare), dintre care 203 669,51 pe care asigurătorul este obligat să le achite prin propria decizie, iar diferența de 97 283,99 lei, conform concluziei expertului independent, încasarea din contul CA „Moldasig” în beneficiul SRL „Rodos-Prim” a cheltuielilor de judecată în mărime de 21 000 lei, încasarea din contul CA „Moldasig” în beneficiul SRL „Rodos-Prim” a taxei de stat pentru adresarea în instanța de judecată în mărime de 10 500 lei, a taxei de stat achitate pentru adresare în instanța de apel în mărime de 2 189 lei, cât și taxa de stat de adresare în ordine de recurs în mărime de 5 250 lei și expunerea cu privire la termenul rezonabil de examinare a cauzei în prima instanță.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că au interpretat eronat lege.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 21 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 august 2020, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 9 septembrie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Valeriu Gandrabur în interesele SRL „Rodod-Prim” nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Valeriu Gandrabur în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Rodos-Prim”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru